

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Horologium aeternae sapientiae

Seuse, Heinrich

[Paris], [zwischen 1480 und 1489 oder um 1485-90]

Capitulum tercium

[urn:nbn:de:bsz:31-293072](#)

mīa caritate et dilectione. Si propter quid certū ē. qā
propter te: vt sua deformitate te formosū faceret. suo li-
uore te sanaret. sua morte perhēnis vite tibi immorta-
litatē tribueret. Sic ergo dilectū amoris oculo respici-
endo. videbis plenū caritate et dilectione qui non so-
lū verbis amauit ut nonnullae dilectrices: sed et factis
se diligere cōprobauit. qz in morte et vscz ad mortem
dilerit. Sic igitur pater qz exterioris hois forma et dis-
positio quā ex passionis et mortis acerbitate contraxit
magis et amoris expressiua: qz deformitatis indicatiua
Nec obstat si hoc ei qui nō amat nō videat. qz puris
vel infirmis oculis odiosa est lux: qz puris ē amabilis.
Discipulus. Cere et indubitate sic est. et beati ocli
qui sic vident. qā hoc nō est oīm: sed paucorū. id est fer-
uide amantiū. fallax proinde grā et vana est pulcritu-
do. pueriorū vltio. Nec immerito stultus reputabitur:
qui secundū faciē et nō secundū veritatē amat. Nā qā
falsū p vero recepit. ideo fructu optato carebit.

Sa-
pientia. Ad rediūinā igitur sēper tue menti salubrē
passionis mee ipūmendā memoriā. amorisqz mei artē
atqz materiā aplozē prebendā deuotissime auribz ei⁹
qda de ea passione breuiter replicabo.

De quibusdā christi passionibz. Et qualiter verus amator se
debet eis conformare. Et quare deus p talē mortē genus hu-
manū redemit.

Capitulum tertium.

An die festū pasche vltia cena iā facta cā
a disciplis instāte tpe trāst⁹ mei ex h⁹ mundo
ad p̄ez egressus cā vndecl abii i mōtē oliue-
ti vbi fact⁹ i agonia cū plixi⁹ orassē. et intellige
rē tā crudelias tormentoz gna m iā iminē tūc fact⁹ ē su-
dor me⁹ sicut gutte sanguis decurrētis i terrā. Uix enī
credibile ēet alicui hōiviuēti sub celo qles angustias et
quāvehementes etribiles mortis p̄ssuras natura deli-
cata mortē horrendo in eius presentia tunc persensit.

Postea venerūt filii tenebrarū hostilis q̄ me duriſſime
captiuantes & crudelit ligantes ad ciuitatē reducerūt
Nocte illā sacrilegi diversis suppliciorū generibz i me
expenderūt. & se penis meis saciatē ludibriis & vberi-
bz iniuriis & obprobriis inumeris me affligerunt. fa-
cie meā amabile turpiter cōspuebant. oculos velabāt.
collū cū subsanatione p̄cuciebant. Mane facto i atrio
caypheveritatē p̄fitendo reū me eē p̄clamabāt mortis.
maternis quoq̄ visceribz ipsa q̄ me genuit sup me do-
luit & irremediabilibz lacris fleuit cū me in tantis op-
pribz & angustiis positū vidit. Deinde ante presidem
pylatū fui adductus accusatus & condēnatū. Inimici
mei terribilibz oculis me intuebant. & tāq̄ gygantes
steterunt p̄tra me. Ego autē mansuete tāq̄ agnus man-
suetus q̄ paratur ad victimā stabā demissō capite pa-
cientissimo corde. Post hec ab herode albaveste indu-
tus tāq̄ fatu illufus fui. Corp' meū formosū flagellis
acerrimis verberauerūt. caput delicatū spinis pūgen-
tibz p̄forauerunt. facies mea amabilis sputis & sanguine
defluente sordebat. et sic tan̄d condēnatū miserabiliter
cruce humeris supposita ad locū supplicii eduxerūt cla-
mantes valēt. Lolle tolle Crucifige malesicū. ¶ Disci-
pulus. ¶ O ſuma pietas si tā amara fuit tue passiois i-
choacio heu glis erit tāti doloris exīt & cōſumatio Re-
uera alal irrōnale tā crudelia pati eſſet m̄ vidē miseria
p̄tomagis te oīz creatorē & p̄ciosissimū hoīez sustinē tā
imania tornēta supplicia. merito p̄inde ex itimo cor-
dis affectu & totis precorditis meis p̄pacietur t̄ anima
mea. Sed vniſt est qđ a te ſcire cupio de quo etiā nō de-
ſino mirari. Ecce querenti m̄ tuā diuinitatē oſtendis
humanitatē q̄renti dulcedinē profers amaritudinē pe-
renti māmillas ſuggē das robusta certamina decerta-
re. O eterna sapientia cur hec facis vel quid vīs p̄ hec
oſtendere. ¶ Sapientia. ¶ Notū ē ſit q̄ nō dat pueniri

ad diuinitatis altitudinem vel inusitatam dulcedinem nisi tractus pro quodam fideli ac dilectionis affectu per humanitatis et passionis mee amaritudinem. Et quanto hac neglecta quis ascenderet altius tanto cadit profundius. Hec est ei via per quam itur. Hec porta per quam intritus ad desideratum finem concedit. Quapropter deponit nunc oem cordis tui formidinez et timorez et in due am virilem. Constanter age. et in acie fortiter tecum consiste. quod non decet famulū deliciari. ubi viderit dominum suum tam strenue decertare. Respicere oculo mentali numerum fortium dauid. inter quos si spiritualiter eterno regi militatus annumerari desideras: necesse est ut pristinam ignauiam deponas: et exemplo trium fortiorum dauid inter speraverit et aduersa equanimiter te habendo tamquam per mediā aciem inimicorum transeras. ac de cisterna beth lemitica aquam hauriendo. potum desideratum sumo regi offeras. u. regum xxiii. Te ipsum videlicet exponendo labori his cunctis. ut ei solius pareas beneplacito voluntatis. Induere sicut gygas stola bellicam. accipe armaturam meam. non precedat sed sequatur armiger dominus suus. quod de calice de quo bibi potaberis. et aduersa que pertulisti quoque pro posse spiritualiter patieris. Neque cor tuum ob quotidiana mortificationem sensualitatem rationi contrariantis et spiritu multarum tribulationum te dilectioni mee disponentium angustiabitur. et quodammodo sudore sanguineo perfundet. Orumque plantationum tuarum roseis floribus angustiis videlicet et tribulationibus impugnare desidero. Inueteratas namque vite consuetudines vincendo captiuaberis et quasi ligaberis. ab aduersariis quoque meis occultas calumnias et manifestas iniurias ac verecundias sustinebis. Sed et passionem meam in pectore meo tamquam mater fidelissima filium bafulans in suo pectore iugiter portabis. Reprehensiones et iudicia iusta a multis patieris. detractioes multas ab emulis habebis.

et qui spinis caput tuum coronabit cum spiritualia exercicia
iudie stimulis superponetur. Post hec mecum extra castra e-
duceris similes in pueria mea portabis. quoniam te ipsum et propria
voluntate et os creatas de salute te impediens deserue-
ris per posse tuorum: velut homo moritur: cuncta deserit in ultro
exitus spiritus sui. Igitur fortis animo et preparata anima tua ad te
pratationem Ecclasticum. Quia quod ventura sunt annuntiavit tibi.
Discipulus. O iudiciorum dei abissus imperscrutabili-
tis. O eterne preordinationis sua formidolosa. Cur si
dicere licet non decreuisti saluare genus humanum per
alium modum magis quietum. Si dicere licet miseris a deo
te quare sic fecisti. Namque in tua sapientia non potuisti
inuenire alium modum per quem miseris saluares. et tuam
dilectionem ostenderes: ut sic et te ipsorum a tantis dolori-
bus nosque a passionibus tantis supportantes. Merito
proinde propheta scriptus occulta anima duerstone consilium
hoc quasi impugnare ausus est dicens. Quare futurus
es quasi vir vagus non ut vir fortis qui non potest salvare.
Sapientia. Divina substantia omnis forma quam
intelleximus humanus attingit sua virtute excedit. Unde
sicut non potest ipsa apprehendere: ita nec profunditatem
iudiciorum ipsius: per quem creata omnia suam fieri
forciuntur. non poterit investigare. Proinde a talibus quod
ex solo divina voluntate bene placito dependent a nati-
tia et curiosa inquisitione caendum est. ne videlicet
scrutator domini iniustitiae opprimatur a gloria. puerbio-
rum. b. In hac autem imensitate deus per suam omnipoten-
tiam virtutem humanam naturam multis aliis modis recupe-
rare poterat. sed sanctis conditionibus ut non nullus
magnitudo modus erat. Autor enim naturae in sua operatione non
attendit quod sua virtus preualeat. sed quod vnicuiusque creatu-
re congruum secundum suam naturam existat. Cum autem homo paucissi-
mas creature et rex etiam naturalium ex inferiorum delectio-
num scientificis ob imperfectionem intellectus humani sciat. et
casde non nisi cum magno studio et dintino labore acqui-

rat Itēqz naturalit de visibilbz ad iuisibilia de corps
libz ad spūalia, pcedat quoqz congruenti dīna mi-
steria sciri poterāt. maxieqz illa preclara fidei pincipia
oēz facultatē intellect excedentia nisi vt ea sapia dīna
carne induita. vtpote veritas infallibilis reuelaret. vt
sic iuisibilia dei a creatura nūdi per ea q̄ facta sūt in-
tellecta spicerent. sépitera quoqz virtus ei ac dīni-
tas ad ro. d. per assūptā hūanitatē nota fieret. Hō etiā
q̄ per iordinatā delectationē gaudia amiserat qualiter
ordinatā quā per t̄pale tribulationē amissa recupera-
re debuerat. Ampli aut cū via q̄ dicit ad vitā. sic arta
z semite anguste z an īcarnationē fuerūt nimis trite q̄
liter poterat hec via leuior fieri nisi hocno vt ipse q̄
hāc tradidit preiret. z viā laboriosā amarissie pacien-
do alleuiaret. z sic creature facilior fieret cū ipsam cre-
ator procedendo tāta sedulitate calcasset. Perpende
adhuc ex temetiō si morti obnoxius iudicialeſ pleceſ
d̄fores. Si q̄s ictū feriēt p te excipet i corpe suō. z te
illelū abire pmitet quo maiore caritatē z dilectioēz t̄
ofidē posset. vel debitore ſibi ſtitueret. teqz ad reada-
mand magis icitaret. Intra ga ōs creaſas z docebūt
te ordinē totū vniūsi z r̄ndebit ē q̄ ſcōz nullū pulcrio-
rē z cōgruentiorē mod seruāda fuerat iuſticia. ſimul z
mia oīndēda. naſa hūana exaltāda. bonitas dīna effū-
dēda. Deniqz celū z tra pacificāda: q̄ cū dolore paſſio-
nis tāti mediatoris. z amaritudinē mortis ipsi? lēc te
labor electoz frēat. āt adūla. pīclā frāgāt. ipa nāqz ief-
fabilis pñtie mee ſua uitā. z aōris dulcedo admirāda
āt n̄ ſētire āt leuiſie ferre faciet oīa aduersa vntione
magistra. Quis ei pūilegio ſpūalis ſolatiois āt grā ſu-
pne visitatiois ſpli? gaudet. quā q̄ durifſias pp̄t me ſu-
ſtiet t̄bulatioēs. Amaritudinē teste min? curabit q̄ nu-
clei dulcedinē frequenti? pregustaūt. Itē athleta qui
fortē z propicium adiutorēm in conflictu habere dig-
noscitur pro magna parte iam triumphasi speratur.

Igitur nō concidat cor tuū: sed passionez meā semper
in mente habeo. et eā in corde tuo quasi in libro scribe
et ei quantū valeas studeas conformare Nūcvero ama
ritudinē salutifere passionis mee tibi affectuosius icul
care cupiens ordinē narrationis ipsius vlt̄i⁹ proce
quamur. Eductū me extra castra suspenderunt in cri
cis patibulo inter duos latrones. Ad hoc dū taxat ut
mors mea turpior appareret. Lūc sic fixus manerē:
et sevissimis doloribz mortis circumdat⁹ esse. oculi mei
luciferi fuerunt contenebrati. aures diuine derisoibz
replete. olfactus propter malū odorē afflic̄t. os meū
dulcissimū felleo potu amaricatū. Percusserūt me. vul
nerauerunt me. et urissimis castigationibz carnē meā
lacerauerūt: ita ut pp̄f atroces ict⁹ sanguis vnde erūpē
tes sequerētur. et per corpus delicatū sparsim decurrē
tes ipsū sanguine cruentatū cunctis demostrarent. O
si vidisse me in illa hora tā miserabiliter pendentem
in patibulo: defecisset aia tua pre dolore. En in hora et
in tēpore illo flebili spaciofa terre latitudo michi defe
cerat: ita ut nō haberem ybi caput meū miseris plenū
reclinarem. sed inclinatū dependebat. Lollū meū ala
pis et percussionibus afflixerant. faciem meā elegante
sputis īmundā redididerant. pro viuido colore palor
ymbrosus: vultū occupauerat. et tota formositas mea ī
tantū extincta fuit et emortua: ut aspectus m̄ debitus
ia non esset: sed quasi leprosi alicuius aspectus viluisse
putaret. *ysay 11°* **D**iscipulus. O quis m̄ det iam in
hac hora tuā hanc faciē amabilē sub hac lugubri for
ma iuxta votuz prospicere: ipsaqz perfundere resoluto
corde. vehementissimo ymbre lacrimaz. O speculum
mundicie virtutū et grāz oīz pulcerrimū abiectū ī qd
desiderant angeli prospicere. iocūdissimisqz obtutibz
suos gaudent oculos desigere felicitate indefessa. Quis
dabit cordi meo tā eximiū et precipuū compassionis af

fectū: ut sua ex imensitate omni singulari amore fla-
grantū motuas superet compassiones. O si possem
omniū oculoꝝ vberes lacrimas effundere. omniumq;
linguꝝ motuas et flebiles voces habere: ut passionis
tue tantas efficacius daretur rependere vices. **Sa-**
pientia. Nemo melius passioni mee rependit vices q;
qui nō solū verbis. sed etiā factis ipsā prosequitur. qui
stigmata id est crucis opera iugiter in suo portat cor-
pore. se meis humiliiter p̄mendando vestigis prospe-
ra videlicet calcans et aduersa nō formidans: qui ar-
denti semper desiderio ad culmen tendit spūialis per-
fectionis. Dico tibi q; nec tot lacrimarū ymbres quot
aquaꝝ sunt gurgites corā me essent tam acceptabiles
q;uis etiā lacrime pie ex affectu cōpassionis proceden-
tes amabiles et gratae corā deo existant. **Discipulus.**
O amantissima sapientia idcirco qualiter me tibi in p̄
dictis passionibus conformare debeam cupio edoceri.
Sapientia. Querte oculos nē videant nociva. au-
res ne audiant vana. et pro dulcibus sume amara. Cor
poris tui supfluas et inordinatas amoue delicias. cor-
dis tui pacem et quietē in me solo requiras. cūctas tri-
bulationes gaudenter suscipias. mala illata patienter
sustineas. et despiciabilis ab oībus videri concupiscaſ.
Disce volūtates tuas in oībus frangere. et concupisce-
rias carnis tue ob amorem saluatoris pro te morien-
tis ingit mortificare. Hec sūt filii mihi. hec sūt in q; prima
principia que tibi ceterisq; amatoribꝫ suis tradidit ei-
na sapientia que in hoc libro aperto videlicet corpore
meo crucifixo sicut vides sunt exarata. **Discipulus.**
Tā copiosa et imensa est redēptionis tue fidelitas. et
cunctoꝝ excedens ingenia mortaliū: ut etiā postposi-
tis oībus ceteris bñficiis multiplicibus sola passionis
ex amore procedentis tā larga imensitas. et tā pia fide-
litas sibimet totū iure rapiat dilectionis affectū. Sed

ñc o eterna sapia aia mea iterato a te audire vehemē
ter sit hoc qd miseric̄a dulcis sapit. Quid obsecro
sibi vult tant⁹ amor vel qd cogitasti. q tā amara pati
voluisti. Quare ē ipi nō prouidisti. ⁊ ppici⁹ ē nō fuisti
leuius nāq absp̄ oī dubio hoc facere licuisset si placu
islet. **S**apientia. Amoris magnitudo hoc me face
re nō permisit. Laritatis flāma int̄n deseuit q in nul
lo parcere voluit. nil cōdescēdere admisit. hec nāq int̄n
in me exarst ut nullus vniq̄ siciens tā feruide li
pidissimos aquaz fontes desiderauit. aut moritur⁹ vi
tā cunctis mortalibz optat⁹ affectauit. sicut ego ex a
more situi peccatores saluos facere. ⁊ me eis amabi
lē exhibere facilius dies iā p̄terita reiterabitur. ⁊ flo
res ab inicio mundi arefacti reuirescent. pluuiaz gut
te inumerabiles recolligent q̄ mensurari aut estimā
ri possit caritatis ⁊ dilectionis mee imensitas incōpre
hēsibilis. Uñ ⁊ corpus meū formosū doloribz inume
ris tāq̄ quibusdā amoris signaculis tā multiplicis cō
signata fuit. q̄ nō inueniebat nec spaciū vni⁹ puncti in
meo corpore crucifixo qd nō dolore ⁊ amore singulari
reluceret. Et hoc quoq̄ ē in presenti aliqualit̄ videre:
dispensatiū cōceditur. Uide n̄ man⁹ meas vrasop̄ lō
gas ⁊ pulcras clavis accerrime perfoſtas brachia at
trociter extenta. pedes perforatos crura ad modū fes
ta. ⁊ violenta quadā cācellatione cōstricta. respice de
licata corporis mēbra. tā arte reclusioni mancipata san
guine quoq̄ respersa ⁊ perfusa. Corpus meū iuuenili de
core venustū a flore suo decidit. ⁊ emarcuit. Asprum
crucis lignū erat delicati dorsi reclinatorium. Corpus
pōderosū clavis cōfirū deorsū sua mole trahebat. ⁊ in
de dolorvulnēx meoz augebat. Quid plura. A plāta
pedisvsc̄ ad vticē scuissisvulneribz ⁊ amarissis dolo
ribz repleuerūt me. Tren. iii⁹ f. Deduxerūt in lacū mor
tisvitā meā nō pegcerūt sed iebriauerūt me amaritu
die ⁊ exq̄sitis cruciatibz regē glie vexauerūt ⁊ hec oīa

amoris vulnera cū magno sustinui cordis desiderio vt
meo liuore pectorū vulnera sanare. p pectoribz misericordia
satiationē & oēs redire volētes pat̄ celesti recōsiliare.
Qualis aia q̄ spōsu p̄ p̄t̄m p̄d̄derat ip̄z sub cruce p̄ feruidam
penitentiā iuenerit christi passione adiuta.

Effudite lacrmas ocli mei plorate: nolite deficere
Leta hui⁹ mūdivniūsa abscedāt. Lucta q̄ m̄ sola
cū cā eē videbāt. p̄cul recedāt. & me solitudinē merorū
aīca tristicie ac sociā q̄rē sinātrū deflere possi repētina
mala q̄ m̄ er p̄t̄oꝝ nebula supuenerūt. & me quond̄ le
tis successibz gaudētē iuueili decore florentē ad p̄nt̄ez
miseriā deduxerāt. Ad temetipsā igit̄ o aia mea itroz
sū recurrens. & labentia cūcta supgradiens vastā soli
tudinē p̄fūdissimaz̄ tristiciaz̄ perq̄re. & excellos mon
tes rememorataz̄ miseriaz̄ pete cordeq̄ fauciato. vo
ce flebit̄ & eiulatu miserabili exclamantē rā valide ut
montū & colliū alta cacumia. aerisq̄ excelsa auspicia
v̄sq̄ ad sumi celi cōuera vox ista lamentabilis perti
gat. & aures illas pietate plena celestū spiritū per
ueniat. Talibz̄ clamoribz̄ eos aggredere & dic. O la
p̄ides viui mores excelsi cāpi luōsi sydereaz̄ māstionū
q̄s m̄ detv̄ ignis istevehemētissim⁹ calore nūmio p̄cor
dia mea adurē & lacri amarissime vberrime iā. p̄fluen
tes vos moucāt ad q̄patiēd̄ m̄. & ad leniēd̄ dolorē meū
dolorē v̄tq̄ icōpabilē cordi meo vi faciētē aie viscera
cruciātē & me puniētē medullit̄. Deu me ifelicē Siq̄d
spōsus ille celestis me sua caritate p̄uenerat enutērat
i spōsa elegerat. anulo suo subarraūat. & ornaūat nūlti
plicit Mel & lac ex ei⁹ ore mellifluo freq̄tr̄ suscep̄i Oscu
lo oris sui itd̄ p̄fruit̄ sū. hñūq̄ etiā āplexu spūali. spūa
lis ille spōsus liberū amator leniterat & repleuerat mul
tiplicitibus bonis. At ego misera omnibus his ingra
ta cum in honore essem non intellexi. sed ab ipso auf
fugi recessi & apostataui Cle michi. quia ipsum perdid̄i
Cle michi. quia vnicū cordis mei gaudium dereliqui.